

TOBAKSSPINNERI, n. 3. Ställe, der rull-tobak spinnes.

TOBIS, tóbiss, m. 2. Se *Sandål*.

TOBISGRISLA, tóbissgrí'ssla, f. 1. En fågel af Grissleslägtet med en stor hvit fläck på vingen. Uria Troile. Kallas äfv. Lomvia och Sillgrissla.

TOCCADILJ, tåckadi'llj, s. eller

TOCCATEGLI, tåccatå'lli, s. (ital.) Ett slags spel med bricker och tärningar.

TOCK, m. 2. (fr. *Toque*) Ett slags rundt omkring veckad hatt med platt kull och smala brätten, af sammet, satin o. d.

TOCKEN, tå'ck'n, a. 2. pl. *tockna* och *tocka*. (pop. o. fam.) Sådan, slik. *T-et der folk. Kors t. narr!* (Talesätt) *Det är t-et som t-et*, kommer på ett ut.

Anm. Heter i fornspråket *Tolkin*, *Tolkin* och *Tockin*, d. s. s. *Tholiker*. Jfr. *Dylik*, *Anm.*

TODDY, tå'ddi, m. sing. En dryck, tillredd af rom, socker och vatten.

TOF, m. sing. Se *Filt*, bem. 1.

TOFFEL, tå'f'l, pl. *tofflor*. (isl. *Tapla*, ursprungl. det samma som *Sandal*) En lätt fotbeklädnad af mjukt läder eller annat ämne, liknande en sko, men som nyttjas endast inomhus, till bekvämlighet, antingen med eller utan bakläder. *Gå i t-lorna. Kyssa påfvens t.* (Fam.) *Stå under t-n*, säges om en man, då han låter hustrun ha husbondväldet.

TOFFELBLOMMA, tå'f'lblomma, f. 1. Örten *Cypripedium calceolus*, med gula blommor. *Röd T.*, örten *Cypripedium bulbosum*, med röda blommor.

TOFFELREGEEMENTE, n. sing. eller

TOFFELSTYRELSE, f. 3. (fam. skämtv.) Förhållandet, då hustrun har husbondväldet i ett hus.

TOFFELTAKTIK, -- tackti'k, f. sing. (fam. skämtv.) Hustrurnas sätt att genomdrifva sin vilja hos sina män.

TOFFLA, v. n. 1. (fam.) Gå i tofflor.

TOFNING, f. 2. Handlingen eller verkningen, hvarigenom något tofvas.

TOFS, tå'fs, m. 2. (af *Topp*) En mängd samsittande garn- eller trådsändar, hårstrån, fjädrar, o. s. v. *T-ar till prydnad. T. i pannan på en häst. T. på fåglar.*

TOFSA, tå'f'sa, v. a. 1. *T. till*, se *Tillufsa*.

TOFSDUFVA, f. 1. Ett slags dufva, stor som en kalkon och med fjädertofs på hufvudet. *Columba coronata*. Finnes på Moluckiska öarna.

TOFSGÄLIG, a. 2. (nat. hist.) *T-a benfiskar*, med gälar, som sitta i små knippen, likt tofsar, på gälbågarna.

TOFSHÖNA, f. 1. ell. **TOFSHÖNS**, n. 3. Ett slags höns med tofs i nacken.

TOFSIG, tå'f'sigg, a. 2. 1) Med tofs eller tofsar. *T. i håret.* — 2) Som liknar en tofs. — 3) Sittande i tofsar. *T-t hår.*

TOFSLOM, tå'f'slóm, m. 2. Se *Dopping*.

TOFSLÄRKA, f. 1. Fågel af Lärkslägtet med en fjädertofs på hjessan. *Alauda cristata*.

TOFSMES, m. 2. Fågel af Mesarnes släkte, med en spetsig fjädertofs på hjessan. *Parus cristatus*. Kallas äfv. *Tofsmossa*, *Tofstita*.

TOFSMOSSA, f. 1. Moss-slägtet *Barbula*.

TOFSMÖSSA, f. 1. 1) Mössa med tofs. — 2) Se *Tofsmes*.

TOFSVITA, f. 1. Se *Tofsmes*.

TOFSVIPA, f. 1. Fågel af *Vipornas* släkte, med en lång, smal fjädertofs på nacken. *Vanellus cristatus*.

TOFT, tå'ft, f. 3. Roddarbänk.

TOFVA (slutet o), f. 1. (beslägtadt med *Tofs*) Knippe af hår, trådar o. s. v., intrasslade i hvarandra. Deraf *Martofva*.

TOFVA (slutet o), v. a. 1. *T.* eller *t. ihöp*, hoppacka, sammanveckla, hopvalka i tofvor. — *T. sig.* v. r. Samla sig i tofvor.

TOFVIG (slutet o), a. 2. Hopvecklad i tofvor; full med tofvor. — *Tofvighet*, f. 3.

TOGA, tóga, f. 1. Vid och lång kappa af hvitt ylletyg, som bars af de fordna Romarne under fredstid.

TOK, m. 2. I. 1) Se *Dåre*, *Narr*. — 2) Ett slags sällskapsspel med kort. *Spela t.*

TOK, n. sing. II. (fam.) 1) Däraktigt, narraktigt tal; skämt, gyckel. *Prata, tala t.* — 2) Se *Toka*. *Det t-et, som skulle gå åstad och gifta sig.* — 3) *På t.*, förvändt, oriktigt, dåraktigt, illa. *Gå på t.*, gå illa, misslyckas. *Det är alldeles på t. med honom*, står illa till med honom. *Ni går på t.*, går orätt, vilse. *På t.* betydery äfv.: på narri, t. ex.: *Jag sade det bara på t.*

TOK, m. 2. III. Örten *Potentilla fruticosa*, med gula blommor.

TOKA, f. 1. (fam.) Tokig kvinna. — *Syn.* Fjolla.

TOKAS, v. d. 1. (fam.) *Prata tok*, hafva tokiga upptåg för sig. — *Syn.* Galnas, Skalkas, Gyckla.

TOKDJEFVUL, m. 2. pl. — *djeflar*. (fam.) Se *Tokstolle*.

TOKERI, n. 3. Tokigt, narraktigt tal; tokiga narraktiga puts, infall. — *Syn.* Narri, Galenskaper, Tokprat, Tok, Narrstreck, Narrverk.

TOKFAN, tå'kfån, m. sing. Se *Tokstolle*.

TOKFROM, a. 2. (fam.) Öfverdrifvet from och god.

TOKFRÅGA, f. 1. (fam.) Narraktig fråga.

TOKIG, a. 2. (fam.) 1) Sinnessvag, ifrån förståndet. *Bli t. Är du t., som bär dig så åt?* — *Syn.* Fjollig, Fjoskig, Rubbad. Se f. ö. *Vansinnig*. — 2) Förvirrad. *Jag har så mycket att tänka på, att jag är alldeles t. i hufvudet.* — *Syn.* Yr, Vimmelkantig, Galen. — 3) Däraktigt; dum, oklok; löjlig, narraktig. *Så t. är han ej, att han det gör. Ett t-t råd. T-t tal.* (Ord-språk) *T. gjorde som galen bad*, den ena token gjorde som den andre rådde. — *Syn.* Befängd, Besatt. Se äfv. *Däraktig*. — 4) I högsta grad munter, lustig. *Han var så t., att han narrade oss alla att skratta.* — *Syn.* Se *Rolig*. — 5) Oriktigt, förvänd, felaktigt. *Jag gick t. väg. T-a lärar. Det vore inte så t-t, rätt bra, tjenligt, nyttigt.*

TOKIGHET, f. 3. (fam.) 1) Egenskapen att vara tokig: a) Sinnesrubbnig. — *Syn.* Se *Vansinne*. — b) Däraktighet; narraktighet. — c) Löjlig munterhet, lustighet. — 2) Tokigt tal, yttrande; tokig handling.

TOKIGT, adv. (fam.) 1) Däraktigt, narraktigt, oklokt, dumt. *Bära sig t. åt.* — 2) Oriktigt, förvändt, felaktigt. *Jag gick t. T. skrivvel ord.*

TOKKÄR, a. 2. (fam.) Däraktigt kär.

TOKLUSTIG, a. 2. (fam.) Se *Tokrolig*.

TOKORD, n. 3. (fam.) Ord att skratta åt, skämtord.

TOKPRAT, n. sing. (fam.) Däraktigt, narraktigt, löjligt skämtande tal.

TOKROLIG, a. 2. (fam.) På ett löjligt, narraktigt sätt rolig. — *Syn.* Toklustig, Putslustig. — *Tokrolighet*, f. 3. — *Tokroligt*, adv.